

for de daarligt stillede, hvis Kommunerne er saa stærkt spændte for, at de vanskeligt eller næsten ikke kan benytte Lovens Bestemmelser. Spørgsmaalet om at ændre Beløbet for det frie Skøn ligger ikke for, som Lovforslaget antagelig efter Afstemningen her kommer til at se ud, idet det knyttede sig til en Bestemmelse i det oprindelige Lovforslag, der tog Sigte paa det kommende Finansaar, men derom tales der ikke i Ændringsforslaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af Udvalget foreslaaede Ændringer til Vedtagelse.

Klaus Berntsen: Det er rigtigt, som den fungerende Ordfører (Wilmann) bemærkede, at jeg ved første Behandling af den foreliggende Sag ytrede nogen Betænkelighed ved at tiltræde Lovforslaget, som det den Gang forelaa. Udvalget er nu enigt om, at den Foranstaltning, her træffes med Hensyn til Eftergivelse og Nedsættelse af Kommuneskatter, kun gælder det indeværende Skatteaar 1917—18 og ikke berører det kommende Skatteaar, 1918—19, og det er mig en Glæde, at hele Udvalget er blevet enigt om at give Lovforslaget den foreslaaede Affattelse. Den Side i Udvalget, jeg repræsenterer, har imidlertid ikke kunnet følge den ærede Ordfører og hans Meningsfæller i deres Ønske om, at man skulde benytte Lejligheden til at forhøje Grænsen for det frie Skøn med Hensyn til Paaligning af personlige Kommuneskatter. Man mener, at dette Spørgsmaal ikke hører hjemme under dette Lovforslags Behandling, det Spørgsmaal vil formodentlig ved en anden Lejlighed blive taget op. Ej heller har Venstremet at kunne føje Socialdemokraterne i det Ønske, som de har antydet Muligheden af, at Statskassen skulde refundere de kommunale Skatter, der eventuelt bliver eftergivet eller nedsat i Henhold til de gældende Lovbestemmelser. Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Ændringsforslagene, da de er affattede i Overensstemmelse med Venstres Stilling i Udvalget.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at den afgivne Betænkning er ledsaget af en Skrivelse fra Indenrigsministeriet, dateret den 4. Februar 1918, som Bilag.

Denne Skrivelse er foranlediget ved en Henvendelse til Ministeren fra Udvalget om at faa besvaret det Spørgsmaal, hvorom der har hersket ikke saa lidt Uklarhed, om der i den gældende kommunale Lovgivning er nogen Lovbestemmelse, der hjemler de kommunale Raad Ret til helt at eftergive Skatten for et Skatteaar. Det viser sig i den Besvarelse, der nu foreligger fra Ministeriet, at der ikke findes nogen Lovbestemmelse, der hjemler de kommunale Raad Ret til at eftergive hele den Skat, som en Gang er paalignet. Der er henvist til ikke saa faa ministerielle Skrivelser og Resolutioner om dette Forhold. Men naar man undersøger de ministerielle Resolutioner, der foreligger om Spørgsmaalet, viser det sig, at de kun behandler Spørgsmaalet om Eftergivelse af en Del af den for Skatteaaret paalignede Skat, men ikke den for hele Aaret paalignede Skat. Der er dog en Undtagelse, idet den nuværende højtærede Minister under 16. December 1914 har meddelt Kommunalbestyrelserne Ret til i Anledning af Sikringsstyrkens Indkaldelse, naar der foreligger Andragende om Nedsættelse eller Eftergivelse af paalignet kommunal Skat, da at foretage en saadan Eftergivelse angaaende Paaligning af de personlige Skatter. Det forekommer mig, at Ministeren ikke har Ret til at give denne Bemyndigelse. Bemyndigelsen er givet Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med en Bemyndigelse, der ved Lov er givet Finansministeren til, naar der foreligger Begæring, i særlige Tilfælde for enkelte Skatteydere at eftergive eller nedsætte Skatten til Staten, men jeg synes ikke, den højtærede Indenrigsminister har Ret til at lade denne Bestemmelse udstrække sig til ogsaa at gælde de personlige Kommuneskatter, som det skete ved Cirkulæret af 16. December 1914. Ministeren burde den Gang have forelagt Rigsdagen et Lovforslag, der hjemlede ham Ret til at give en saadan Bemyndigelse. Men det har han ikke gjort.

Her foreligger nu for første Gang, saa vidt jeg kan se, Forslag om Tilladelse for en Kommunalbestyrelse til, uden at der indgives særlig Begæring, at nedsætte Skatten for enkelte Beboere, naar man finder, der er Trang dertil. Lovforslaget